

Förnyad kraft åt partnerskapet mellan Afrika och EU

2016/17:FPM94

Utrikesdepartementet

2017-06-07

Dokumentbeteckning

JOIN (2017) 17 FINAL
GEMENSAMT MEDDELANDE TILL EUROPAPARLAMENTET OCH
RÅDET Förnyad kraft åt partnerskapet mellan Afrika och EU

Sammanfattning

EU och Afrika har genomfört toppmöten sedan 2001. En strukturerad relation mellan EU och Afrika har existerat sedan antagandet av den gemensamma strategin mellan EU-Afrika 2007. Denna strategi utgör fortsatt den övergripande ramen för efterföljande partnerskap. Det gemensamma meddelande som presenterades den 4 maj 2017 - *Förnyad kraft åt partnerskapet mellan Afrika och EU* - föreslår en revitaliserad ram för gemensamma europeiska åtgärder som efter diskussion med Afrika kan komma att ligga till grund för en resultatorienterad färdplan för perioden 2018-2020. Meddelandet anger en inriktning över hur EU vill se partnerskapet med Afrika fördjupas och förstärkas. Två huvudsakliga områden ska vara vägledande; skapandet av motståndskraftigare stater/samhällen samt fler och bättre arbetstillfällen.

EU:s partnerskap med Afrika är av strategisk betydelse för såväl EU som för Sverige. Regeringen vill att EU och Afrika på jämlika grunder ska kunna agera samfällt i frågor som rör gemensamma utmaningar.

Regeringen välkomnar det gemensamma meddelandet och dess huvudinriktning då det tydligt betonar för regeringen prioriterade frågor. Regeringen avser i samband med toppmötesförberedelserna och vid EU-Afrika toppmötet särskilt fokusera på temat fler och bättre jobb, anständiga arbetsvillkor och inkluderande hållbar tillväxt samt migration.

1 Förslaget

1.1 Ärendets bakgrund

En strukturerad relation mellan EU och Afrika har existerat sedan antagandet av den gemensamma strategin mellan EU-Afrika 2007. Nuvarande inriktning grundar sig på den politiska förklaring och resultatorienterade färdplan för 2014-2017 som antogs av europeiska och afrikanska stats- och regeringschefer vid toppmötet i Bryssel i april 2014. Den gemensamma strategins åtta tematiska partnerskap koncentrerades till fem prioriterade områden: i) fred och säkerhet, ii) demokrati, god samhällsstyrning och mänskliga rättigheter, iii) mänsklig utveckling, iv) hållbar utveckling och tillväxt för alla och kontinental integration samt v) globala och framväxande frågor.

Vid toppmötet godkändes en separat förklaring om migration och rörlighet. En handlingsplan för bekämpning av irreguljär migration och människohandel samt för ökat internationellt skydd, bättre organisering av laglig migration och en starkare koppling mellan migration och utveckling godkändes även. I november 2015 hölls ett toppmöte mellan EU och Afrika i Valletta (Malta) som fokuserade på migration och ledde till antagandet av handlingsplanen från Valletta och lanseringen av EU:s förvaltningsfond för nödåtgärder i Afrika, med syfte att ta itu med grundorsakerna till irreguljär migration och tvångsfördrivning i Afrika. Vid Europeiska rådet 28-29 juni 2016 ställde sig EU:s stats- och regeringschefer bakom en ny partnerskapsram med tredjeländer (se Faktapromemoria 2015/16:112). Målet med partnerskapsramen är ett samstämmigt EU-engagemang där EU och dess medlemsstater agerar samordnat och ingår partnerskap med tredjeländer för en bättre migrationshantering. Fem fördjupade partnerskap (*compacts*) har initierats med Niger, Nigeria, Mali, Senegal och Etiopien.

Den 4 maj 2017 presenterade kommissionen och EEAS ett gemensamt meddelande - *Förnyad kraft åt partnerskapet mellan Afrika och EU* – vilket föreslår en revitaliserad ram för gemensamma europeiska åtgärder som efter diskussion med Afrika kan komma att ligga till grund för en resultatorienterad färdplan för perioden 2018-2020. Slutpunkten för en kommande färdplan sammanfaller med tidpunkten för när Cotonou-avtalet löper ut 2020.

Det gemensamma meddelandet är i samklang med globala strategin för Europeiska unionens utrikes- och säkerhetspolitik och Afrikas egna utvecklingsagenda 2063. Samtidigt vägleds meddelandet av exempelvis FN:s Agenda 2030 för hållbar utveckling, Addis Abeba- handlingsplanen om

finansiering för utveckling och klimatavtalet från Paris. Meddelandet beaktar även EU:s inriktning gällande revideringen av EU:s utvecklingspolicy (*European Consensus on Development*, se Faktapromemoria 2016/17:51), den europeiska grannskapspolitiken (*European neighbourhood policy*), den europeiska migrationsagendan och den gemensamma handlingsplanen från Vallettatoppmötet (*European Agenda on Migration* och *the Valletta Joint Action Plan*), samt de befintliga rättsligt bindande associeringsavtalen med olika nordafrikanska länder (utom Libyen) och AVS-länderna.

1.2 Förslagets innehåll

Det gemensamma meddelandet är ett förslag från Europeiska kommissionen och Unionens höga representant för utrikes och säkerhetspolitik om hur förnyad kraft ska föras till partnerskapet mellan Afrika och EU.

Förändrade förutsättningar i Afrika

Afrika med sin mångfald, ökande självförtroende, dynamiska utveckling och växande optimism, har kommit att bli en allt starkare internationell aktör. Under de senaste två decennierna har kontinenten sammantaget uppvisat starka ekonomiska framsteg. Även positiva politiska förändringar har skett i en rad länder. Fler afrikanska regeringar och regionala organisationer, däribland den Afrikanska unionen, tar ett ökat ansvar för möta och hantera säkerhetsrelaterade, politiska och fattigdomsrelaterade utmaningar inom och utanför sina gränser samtidigt som de spelar en allt aktivare roll för att främja god samhällsstyrning och rättstatsprincipen. Samtidigt som flera stater och samhällen blivit mer motståndskraftiga, ökat medborgarnas politiska och sociala deltagande, påbörjat nödvändiga strukturomvandlingsprocesser är utveckling oftast skör och inte tillräckligt inkluderande. Kontrasten är tydlig mellan det öppnare politiska landskapet i vissa länder och en bakåtsträvande utveckling i andra.

Oförmågan att vidta reformer och återhämta sig från konflikt i det takt som behövs bidrar till fortsatt sårbarhet. Utöver individuella inrikespolitiska faktorer, påverkas den regionala stabiliteten och förutsättningar för hållbar utveckling även av gränsöverskridande säkerhetsutmaningar, däribland av organiserad brottslighet i form av exempelvis människohandel och terrorism. Miljö- och klimatförändringar tillsammans med sjukdomsutbrott påverkar möjligheterna till framsteg. Effekterna av de inbördes sambanden mellan instabilitet, klimatförändringar samt livsmedels- och vattenbrist har tillsammans bidragit till stora tvångsförflyttningar av människor i Afrika. De har också bidragit till ökad irreguljär migration både inom Afrika men även till Europa, vilket ökat kraven på politiskt agerande i påverkade länder.

Nuvarande och kommande möjligheter och utmaningar för kontinenten och dess grannskap kommer i allt väsentligt att inkludera förmågan att hantera Afrikas demografiska utveckling. År 2050 beräknas Afrikas befolkning att uppgå till 2,4 miljarder huvudsakligen unga människor. Ökad sysselsättningsgrad kommer att få en allt avgörande betydelse. 18 miljoner nya arbetstillfällen per år kommer att behöva skapas för att ge sysselsättning till nytillträdande på arbetsmarknaden, i jämförelse med de tre miljoner formella arbetstillfällen som skapas idag per år.

EU:s strategiska mål

Med utgångspunkt i den gemensamma EU-Afrika strategin som antogs 2007 anser det gemensamma meddelandet att EU bör eftersträva tre ömsesidigt beroende strategiska mål i relationen med Afrika;

- *Ett större ömsesidigt engagemang och ökat samarbete internationellt utifrån gemensamma värderingar och delade intressen, däribland i bilaterala förbindelser.*
- *Säkerhet på land och till sjöss samt kamp mot gränsöverskridande hot som en investering i säkerheten på båda kontinenterna.*
- *En hållbar och inkluderande ekonomisk utveckling i Afrika, för att skapa de arbetstillfällen som kontinenten behöver och utnyttja de möjligheter detta erbjuder Europa.*

Utifrån dessa strategiska målsättningar och utifrån Afrikas utvecklingsagenda 2063 förslår meddelandet att två huvudsakliga områden ska vara vägledande i EU:s ansats för ett fördjupat och förstärkt partnerskap med Afrika; skapandet av motståndskraftigare stater och samhällen samt genom fler och bättre arbetstillfällen, i synnerhet för ungdomar.

Motståndskraftigare stater och samhällen

Ökad motståndskraft är viktigt då sårbarhet bortom EU:s gränser hotar unionens vitala intressen samtidigt som målsättningen knyter an till aspirationerna i den afrikanska utvecklingsagendan som lyfter fram; *"[...]en fredlig, säker och välmående kontinent med god samhällsstyrning, demokrati, respekt för mänskliga rättigheter, rättvisa och respekt för rättssamhället – ett Afrika där utvecklingen ställer människan i centrum och tar vara på ungdomarnas – i synnerhet de unga kvinnornas – potential och inte utesluter någon".*

För ökad motståndskraft i stater och samhällen vill meddelandet fokusera på stärkandet av åtgärder i tre kluster, 1) konfliktförebyggande, krishantering och fredsskapande, 2) stärka samhällsstyrning, 3) hantering av migration och rörlighet.

Konfliktförebyggande, krishantering och fredsskapande

EU:s säkerhetsrelaterade intressen blir alltmer sammankopplande med Afrika. Länken mellan Sahelområdet, Afrikas horn och Golfområdet påkallar tydligare övergripande åtgärder. Detta gäller även hot mot sjöfarten i vatten angränsande till den afrikanska kontinenten och dess påverkan på europeiska ekonomier.

Traditionella hot mot fred och stabilitet tillsammans med en utbredning av terrorism, våldsbejakande extremism, organiserad brottslighet – däribland människosmuggling – utgör alla symptom på en existerande strukturell instabilitet och sårbarhet som behöver bemötas.

Samhällsstyrning

Samhällsstyrning samt utvecklings- och säkerhetsrelaterade frågor är nära sammankopplade. Samhällsstyrning, demokrati, respekt för rättsområdet och de mänskliga rättigheterna utgör centrala grundvärden i EU:s relation med Afrika. En hållbar utveckling och stabilitet är beroende av motståndskraftiga samhällen med en tydlig grund i dessa värden. Att inkludera medborgarna i det offentliga beslutsfattandet, i synnerhet att få och möjliggöra för unga och kvinnor att delta i formella politiska processer, kommer att öka förstroendet för de statliga institutionerna. Insatser för att stärka samhällelig resiliens inkluderar även att bygga upp ökad motståndskraft mot miljöförstöring, klimatförändringarnas konsekvenser och kapacitet att hantera humanitära kriser.

Migration och rörlighet

Rörlighet och migration berör viktiga ekonomiska, säkerhetsrelaterade och sociala frågor, både i Afrika och i Europa. Ansträngningarna på migrationsområdet reglerades även i det gemensamma meddelandet till Europaparlamentet, Europeiska rådet och rådet (*Migration längs den centrala Medelhavsrutten – Hantera flödena och rädda liv, JOIN(2017) 4*, se Faktapromemoria 2016/17:72) och bekräftades åter av Europeiska rådet i MaltadeklARATIONEN om åtgärder längs den centrala Medelhavsrutten. Till dessa insatser inbegrips även förvaltningsfonden för nödåtgärder i Afrika (*Kommissionens beslut C(2015)7293 final av den 20 oktober 2015*) vars syfte är att komma tillrätta med grundorsaker till destabilisering, irreguljär migration, tvångsfördrivning och människohandel.

Utöver dessa initiativ är den föreslagna europeiska externa investeringsplanen (se Faktapromemoria 2016/17:18) tänkt att främja investeringar och skapa sysselsättning i Afrika och därigenom bidra till hållbar tillväxt. Denna blir därmed också ett led i EU:s arbete med att motverka grundorsaker till irreguljär migration och tvångsfördrivning.

Utöver fortsatt arbete inom ovan ramverk och initiativ föreslås fortsatt engagemang med syfte att (1) bemöta regional migration och dess utmaningar inom Afrika, (2) maximera migrationens positiva utvecklingseffekter samt (3) stärka samarbete mot irreguljär migration.

Fler och bättre arbetstillfällen, i synnerhet för ungdomar

För att möjliggöra skapandet av fler och bättre arbetstillfällen, i synnerhet för ungdomar, föreslår det gemensamma meddelandet att fokus bör vara att; 1) attrahera ansvarsfulla och hållbara investeringar, 2) energiförsörjningen i Afrika och 3) omstrukturera afrikanskt jordbruk och jordbruksnäringen samt den blå ekonomin däribland fisket samt öka kunskaper och färdigheter. Den övergripande målsättningen är att bidra till en välmående afrikansk kontinent som har medel och resurser för att driva sin egen utveckling och där ekonomierna omstruktureras genom industrialisering, tillverkning och mervärdeskapande insatser för att åstadkomma tillväxt genom utveckling av den privata sektorn, företagande och anständigt arbete för alla.

Attrahera ansvarsfulla och hållbara investeringar

Givet att den privata sektorn har störst potential för att skapa sysselsättning behövs insatser för att attrahera ansvarsfulla privata investeringar. För att möjliggöra detta krävs ett lämpligt investeringsklimat, makroekonomisk stabilitet och transparenta finansiella system samtidigt som regelverket respekterar sociala normer, miljökrav och gott företagsstyre.

Energiförsörjning i Afrika

Många länder i Afrika tillhör världens fattigaste och minst utvecklade. Ingen annan region lider av lika akut energi- och elbrist som Afrika söder om Sahara (SSA). En av många förutsättningar för fattigdomsbekämpning, inklusive ekonomisk utveckling, är säker tillgång till el till konkurrenskraftiga priser. Behovet av att nå fler människor med ekonomiskt, finansiellt och mer hållbara elförsörjningssystem av hög kvalitet och tillgänglighet är mycket stort. Nästan 48 procent av populationen i SSA, motsvarande nästan 600 miljoner människor saknar idag tillgång till elektricitet. Tillgång till billig, tillförlitlig, förnyelsebar och modern energi i Afrika, även på landsbygden, är därför av stor betydelse.

Befolkningstillväxt, ökad urbaniseringstakt och växande ekonomier är trender som kraftigt kommer att bidra till en ökad efterfrågan på elektricitet. Bland de insatser som förutses i det gemensamma meddelandet nämns att främja offentliga och privata investeringar i förnybar energi i Afrika samt

fördjupa de strategiska allianserna och samarbete bl.a. inom initiativ såsom G20, G7, SE4ALL och amerikanska USAID Power Africa där även Sverige deltar.

2016/17:FPM94

Omstrukturera afrikanskt jordbruk och jordbruksnäringen samt den blå ekonomin, däribland fisket

Jordbruk, djurhållning, fiske och vattenbruk är av vital betydelse för Afrika. Denna verksamhet utgör huvudinkomstkällan för kring 90 % av befolkningen på landsbygden på kontinenten och försörjer kring 75 % av arbetskraften, varav hälften är kvinnor. Produktiviteten förblir låg och bygger på småskaligt självhushållsjordbruk och icke-industriellt fiske. Kapitalbrist, ohållbar resursförvaltning, marktvister och bristande sjöfartsskydd är de främsta hindren för den tillväxt som behövs. Afrika förlorar åtskilliga miljarder euro på grund av överfiskade fiskebestånd och en otillfredsställande förvaltning av fiskeriet. Följderna av de nuvarande och kommande klimatförändringarna lägger ytterligare press på sektorerna. Insatser som meddelandet förutser berör bl.a. att sporra en ansvarsfull och hållbar utveckling i mervärdeskedjan, främja färdigheter, innovation och gemensam forskning.

Öka kunskaper och färdigheter

Trots insatser inom utbildningsområdet så utvecklas skolresultaten inte tillräckligt snabbt i en positiv riktning. En femtedel av afrikanska barn, i synnerhet flickor, slutar skolan innan de gått ut grundskolan. Hälften saknar tillgång till gymnasieundervisning och mindre än 10 procent går vidare till högre utbildning. Kunskapsnivåerna för fortsatt utbildning på yrkes- eller högre nivå är därför fortsatt mycket låg; därav existerande diskrepans mellan de färdigheter som ungdomar och arbetstagare har i förhållande till de som behövs i arbetslivet.

Meddelandet lyfter fram behovet av att öka kvinnors, ungas och utsatta personers medbestämmande med hjälp av riktade program. Dessa program ska bl.a. rikta sig mot att främja deras deltagande i beslutsfattande och säkerställa allas lika tillgång till högkvalitativ utbildning och yrkesutbildning, ett lämpligt och hållbart socialt skydd samt allmän hälso- och sjukvård för alla, däribland tillgång till vaccinationer. Bland de riktade programmen finns även insatser för reproduktiv hälsa samt för förebyggande av smittsamma sjukdomar.

1.3 Gällande svenska regler och förslagets effekt på dessa
Det gemensamma meddelandet har inga effekter på svenska.

2016/17:FPM94

1.4 Budgetära konsekvenser/Konsekvensanalys
Det gemensamma meddelandet har inga budgetära konsekvenser.

2 Ståndpunkter

2.1 Preliminär svensk ståndpunkt

Afrikas ökande betydelse i den globala ekonomin och internationella politiken är tydlig. Partnerskapet utgår från historiska relationer, stark politisk dialog, ekonomiskt samarbete samt ett brett mellanfolkligt samhällsengagemang. EU:s partnerskap med Afrika är av strategisk betydelse för såväl EU som för Sverige. Regeringen vill att EU och Afrika på jämlika grunder ska kunna agera samfällt i frågor som rör gemensamma utmaningar. För att effektivare kunna möta förändringar i den regionala och globala kontexten, är det viktigt att EU och Afrika kontinuerligt ser över sin existerande relation, samarbete och politisk dialog och ger förnyad kraft åt partnerskapet.

Regeringen välkomnar det gemensamma meddelandet med fokus på att skapa motståndskraftiga stater/samhällen samt fler och bättre arbetstillfällen då det tydligt betonar för regeringen prioriterade frågor. Regeringen avser i samband med toppmötesförberedelserna och vid EU-Afrika toppmötet särskilt fokusera på temat fler och bättre jobb, anständiga arbetsvillkor och hållbar inkluderande tillväxt samt migration.

Gemensamt för Europa och Afrika, bland många utmaningar, är behovet av att skapa förutsättningar för långsiktigt hållbar och inkluderande tillväxt för att möta nuvarande och kommande demografiska förändringar. Regeringen anser att minska ojämlikheten och se till att hela samhällen gynnas av globalisering utgör en av vår tids stora utmaningar. Förutom att ojämlikhet påverkar social sammanhållning och grundläggande mänskliga rättigheter leder den även till minskad tillit i samhällen, dvs. ökad sårbarhet men också till försämrade förutsättningar för ekonomisk tillväxt. Genom att inkludera stora delar av arbetskraften genom fler och bättre arbetstillfällen med anständiga arbetsvillkor stärks förutsättningarna för en inkluderande hållbar ekonomisk tillväxt genom att även de fattigaste får möjlighet till sysselsättning, en bättre levnadsstandard och en stärkt framtidstro. Här är hållbara privata investeringar viktiga. Frågan om fler och bättre jobb, anständiga arbetsvillkor och inkluderande tillväxt rör flera politikområden och knyter direkt an till Agenda 2030. Fram till år 2035 behöver Afrika skapa 18 miljoner nya arbetstillfällen per år för att möta antalet personer som kommer in på arbetsmarknaden jämfört med dagens tre miljoner.

Avsaknaden av framtidstro, känslan av att vara utanför samhället och oförmågan att förbättra den egna livssituationen leder till alienation, social oro och ökad sårbarhet. Dessutom ökar risken för att människor tvingas lämna sina hem och därmed också att de faller offer för trafficking och övergrepp längs rutterna. Regeringen anser därför att temat fler och bättre jobb, anständiga arbetsvillkor och inkluderande hållbar tillväxt är nära knutet till irreguljär migration. Vad gäller migrationsfrågorna verkar regeringen för att det gemensamma arbetet med afrikanska samarbetspartners ska genomföras med fortsatt fokus på grundorsakerna till ofrivillig och irreguljär migration, med respekt för mänskliga rättigheter samt gå hand i hand med det långsiktiga utvecklingssamarbetet.

I samband med kommande förhandlingar om rådsslutsatser avser regeringen bl.a. betona frågor som rör kvinnor, flickor och genus och verka för att dessa ännu tydligare lyfts fram.

2.2 Medlemsstaternas ståndpunkter

EU medlemsstater (EUMS) har huvudsakligen välkomnat det gemensamma meddelandet. Trots betydelsen av frågan om migration är EUMS överens om vikten av att detta inte blir det centrala temat inför och under toppmötet. Bland EUMS har ett antal länder signalerat intresse för ett antal frågor. Tyskland har lanserat två initiativ som tillsammans ska föras samman vid G20-mötet. Det ena initiativet handlar om att öka flödet av kapital till Afrika söder om Sahara medan det andra rör tankar om hur utvecklingssamarbetet kan förändras. Initiativen ska föras samman i samband med G20-mötet i juni för vilket Tyskland är ordförande. Danmark och Nederländerna avser fokusera på olika aspekter av insatser för unga. Estland satsar på e-förvaltning och länken mellan ungdomar och den digitala agendan. Estland kommer för övrigt att vara EU-ordförande i samband med EU-Afrika toppmötet. Frankrike kommer inrikta sig på förnybarenergi i Afrika medan Italien kommer fokusera på migrationssamarbete med Niger, Tunisien och Libyen.

I samband med utrikesministrarnas möte (FAC) den 15 maj 2017 ville EU-kommissionen och Unionens höga representant för utrikes- och säkerhetspolitik att rådsslutsatser om meddelandet skulle antas. EUMS ansåg å sin sida att givet den korta beredningstiden, från utfärdandet av det gemensamma meddelandet till FAC, så skulle detta inte vara möjligt. Vidare, i syfte att ge förnyad kraft åt ett genuint jämbördigt partnerskap, behövde mer substantiella dialoger ske med Afrika och med Afrikanska unionens nytillrädda kommission innan en ny inriktning för partnerskapet fastställdes genom rådsslutsatser.

2.3 Institutionernas ståndpunkter

Då rådsslutsatser om det gemensamma meddelandet inte antogs den 15 maj så är det möjligt att EU-kommissionen och Unionens höga representant för

utrikes- och säkerhetspolitik anser att detta ska ske så snart som möjligt. Unionens höga representant för utrikes- och säkerhetspolitik vilja är att erhålla ett starkt förhandlingsmandat från EUMS inför samtal med afrikanska motparter.

På parlamentarisk nivå är Europaparlamentet och det panafrikanska parlamentet tillsammans ansvariga för granskningen av genomförandet av den gemensamma EU-Afrika-strategin som antogs i Lissabon 2007. Europaparlamentet har hållit nära kontakt med det panafrikanska parlamentet sedan det grundades 2004. Det panafrikanska parlamentet är en institution inom den Afrikanska unionen där det har en rådgivande funktion.

2.4 Remissinstansernas ståndpunkter

Meddelandet har inte sänts på remiss.

3 Förslagets förutsättningar

3.1 Rättslig grund och beslutsförfarande

Inte aktuellt då det rör sig om ett meddelande.

3.2 Subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen

Inte aktuellt då det rör sig om ett meddelande.

4 Övrigt

4.1 Fortsatt behandling av ärendet

Förberedelserna inför toppmötet och inriktningen för själva toppmötet går långsamt, bl.a. beroende på att informationen från den afrikanska sidan har varit knapphändig. Före utgången av mars 2017 skulle ett konceptpapper inför toppmötet ha tagits fram av AU:s partnerskapskommitté/styrgrupp. Så har ännu inte skett. Bland afrikanska stater och inom AU kommissionen ligger fokus för närvarande på regionalt interna frågor såsom, reform av AU, ökad afrikansk egenfinansiering, konsolidering av den nya AU kommissionen och dess ordförande samt kommande AU toppmöte (28 juni-4 juli) snarare än på EU-Afrika toppmötet som ligger längre fram i tiden.

Trots oklarheter beträffande fortsatta toppmötesförberedelser är ett gemensamt ägarskap för toppmötet och för att ingjuta förnyad kraft i partnerskapet av central betydelse. I dagsläget är det oklart när europeiska och afrikanska representanter kommer att mötas för att diskutera inriktningen för ett fördjupat partnerskap i upptakten till toppmötet.

4.2 Fackuttryck / termer

2016/17:FPM94

Tillgång till hållbar energi för alla (*Sustainable Energy for All, SE4ALL*), är ett av utvecklingsmålen i Agenda 2030.

Sverige har åtagit sig att katalysera hållbara energiinvesteringar inom ramen för Power Africa med fokus på förnybart och energieffektivisering.

Cotonouavtalet (AVS-avtalet) är det ramverk som reglerar EU:s bistånd, politiska dialog och till viss del även handel med nästan alla länder i Afrika. Avtalet undertecknades år 2000 av EU:s medlemsstater och de så kallade AVS-länderna (f.n. 79 länder i Afrika, Västindien och Stillaohavsområdet). Den 22 november 2016 presenterade kommissionen och EEAS ett gemensamt meddelande om ett förnyat partnerskap med länderna i Afrika, Västindien och Stillaohavsområdet efter 2020. (Se Faktapromemoria 2016/17: FPM/M71; EU:s relation med Afrika, Västindien och Stillaohavsområdet efter Cotonou-avtalet samt JOIN(2016) 52 Gemensamt meddelande: Ett förnyat partnerskap med länderna i Afrika, Västindien och Stillaohavsområdet)